

Neděle Svatodušní

J14,15-27

24.5.2026

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezu Krista.
Láska, radost a spása rozhojněny budiž.

Introit:

Jak nesčetná jsou tvá díla, Hospodine!
Všechno jsi učinil moudře; země je plná tvých tvorů.

Píseň: 283

Čtení: Sk2,1-12

Píseň: 641,607

Křest

Michal Kroupa požádal mě a staršovstvo sboru o křest. Narodil se v Praze- Malešicích, kde také žije se svou rodinou. Za svědka tohoto rozhodnutí si vybral Pavla Švarce.

Prosím křtěnce a jeho kmotra, aby předstoupili.

Michale, vyznal jsi spolu se shromážděním křesťanskou víru. Ptám se tě, zdali chceš být na tuto víru pokřtěn? Chceš vstoupit do tajemství Ježíšovy smrti a zmrtvýchvstání?

Je-li tomu tak, odpověz *Ano*.

Otázka kmotrovi:

Pavle, souhlasil jsi s kmotrovskou službou Michalovi. Slibuješ, že jej budeš ve víře podporovat? Bereš na sebe službu modlitebníka, který jej svými modlitbami bude doprovázet?

Je-li tomu tak, odpověz *Ano*.

Nyní se obracím na shromážděnou církev:

Chcete slovem, příkladem i modlitbami doprovázet Michala Kroupu i Pavla Švarce? Přijímáte Michala do společenství shromážděné církve?

Je-li tomu tak, odpovězte *Ano, s pomocí Boží*.

Michale, přijímáš své křestní jméno Pavel i verš, který Tě bude doprovázet na cestě životem?
Je-li tomu tak, odpověz *Ano*.

Na cestu životem sis vybral tyto biblické texty:

Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid, hled', zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě ved'! Ž139,23-24

Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom - jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce - i my vstoupili na cestu nového života. Ř6,4

Požehnání:

Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj.

Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou,
půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud,
půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí.

Píseň: 415

Kázání: J14,15-27

Je po večeři. Jidáš odešel kamsi do noci. Nikdo kromě Ježíše neví, proč vlastně odešel. Možná, že se po sobě učedníci podezíravě dívají. Kdo z nás Ježíše zradí? Jsem to já nebo někdo z přítomných?

Místo blaženého trávení, místo blaženého odpočinku Ježíš pronáší řeč na rozloučenou. Učedníci zatím netuší, co má přijít. Ježíš učedníky chystá na události, které teprve nastanou. Mluví v podobenstvích, metaforách, v obrazech i v představách tehdejší doby.

I my přes všechna staletí čteme tato slova a stěží jim rozumíme. Ježíš nám sděluje tajemství své smrti a vzkříšení. Sděluje tajemství své přítomnosti, která bude s těmi, kteří jej *milují*.

Milujete-li mě, budete zachovávat má přikázání; a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi navěky. Jak jde k sobě láska a zachovávání přikázání? Jde to vůbec? Nejde o to, milovat přikázání. Jde o vztah s Bohem. Vztah probíhá mezi milujícím a milovaným.

Plnění přikázání není otrocká práce, která nás vyčerpá. Ve vztahu k Bohu vůbec nejde o mravnost. Jde o vztah. Vztah milujícího a milovaného je svou podstatou iracionální. Iracionální je vztah Hospodina ke svému stvoření. Iracionální je i vztah Hospodina k člověku. Když se na sebe podívám, nevím, čím jsem si zasloužila být ve vztahu s Bohem i Ježíšem Kristem. Činění dobrých skutků, plnění přikázání, je důsledkem vztahu k Bohu.

Ježíš odchází a zanechává svým učedníkům i nám *jiného Přímluvce*. Parakleitos – přímluvce, obhájce, zastánce, těšitel, to všechno obsahuje slovo parakleitos. Ježíš, ten první Přímluvce u Boha, k Bohu odchází. Ježíš své učedníky, ale i nás, nenechá *osiřelé*. Ježíš Kristus mám zanechal velkého pomocníka. Je to Duch svatý, který nás ve chvílích krizí podrží, utěší,

povzbudí i obhájí před Bohem i před námi samými. Je to Duch svatý, který nás povolává. Věřím, že to bylo vanutí Ducha svatého, které přivedlo Michala ke křtu.

Tento Parakleitos nás naučí pravdě. Realitě, která je realitou Boží. Do této reality jsme zváni. Do této reality svým křtem vstoupil i Michal. Pravda zde není to, co lze dokázat, ale pravdivý pohled na svět i na nás, kdykoli se díváme na svět, člověka i sebe očima víry, očima vztahu lásky k Bohu a Ježíši Kristu.

Učedníky čeká velká krize. Tváří tvář pohledí do očí zradě, nenávisti, závisti, zlobě, sobectví, které dohnalo Ježíše na kříž. Jak se to mohlo stát, že Bůh se stal Ježíšovi, tak jako Jóbovi, nepřítelem? Jak se mohlo stát, jak se může stávat, že zvítězí *vládce tohoto světa*?

Jak se může stát, že milující Bůh postihne toho milovaného ranami, které nemají obdoby? To nejde pochopit. Jde jen přijmout u víře, že milující Bůh je právě s tím, kterému se děje bezpráví. K rozpoznání, že utrpení není jen nesmyslem, zbytečnou záležitostí, na tuto pravdu potřebujeme oči víry. Bůh v Ježíši Kristu se solidarizuje s bezmocnými. Křížem definitivně skončili vládcové tohoto pozemského světa.

Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí! Slyšeli jste, že jsem vám řekl: Odcházím a přijdu k vám. Ještě větší záhada a otřes nastane pro učedníky i pro nás poté, co Ježíš bude vzkříšen. Doslova duše učedníků se budou třást, chvět, i naše duše se po zprávě o ukřižování chvěje a děsí nad tím, co dovede člověk.

Máme přijmout zprávu o vzkříšení? Máme uvěřit, že nás Ježíš, Bůh, nepřestali milovat? Mám uvěřit, že se můžeme setkat v chlebu a víně se vzkříšeným Pánem?

Ježíš nás ujišťuje slovy o pokoji, který nám dává a zanechává. Pokoj jako vstoupení do vztahu s Bohem, do harmonizace s Božím pohledem na svět i člověka. Jako by Ježíš říkal: já se na vás nezlobím, já se nezlobím ani na svět, ani na ty, kteří mě pověsili na kříž. I přes to vás mám rád a od vás chci, abyste se milovali navzájem a milovali i mě. Ano, nad zradou, zlobou, nenávistí, bolestí, záští, nad tím vším se nemáme rmoutit, to nám nemá bránit v milování člověka a Boha.

Michale, ty jsi dnes vstoupil spolu s Kristem do tajemství života, smrti i vzkříšení. Tajemství nelze přijmout jinak než u víře. K tomu nám pomáhá Přímluvce, Duch svatý, bez něj by naše srdce i duše vyschly, scvrkly se a byly ustrašené nad zlobou světa.

Láska, kterou jsme milováni, je bezpodmínečná. Je to nabídka všem bez rozdílu. Pozvání ke stolování s naším Pánem je pro ty, kteří vzali na vědomí svoji nedostatečnost, odkázanost na pomoc Ducha svatého.

Pane, s údivem stojíme nad tajemstvím tvé smrti i vzkříšení. S údivem stojíme nad tvou láskou, která se nezalekla smrti. Děkujeme Ti.

Amen.

Píseň: 358

Večeře Páně